

РЕШЕНИЕ

№ 1195

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **11892** по описа за **2018** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 503791/08.10.2018 г. по НАХД №[ЕИК] г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 341713-F381432/14.06.2018 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон. Моли се съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, представляван от ,рк. Г., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 503791/08.10.2018 г. по НАХД №[ЕИК] г. СРС е потвърдил НП № 341713-F381432/14.06.2018 г., издадено от директор на дирекция „СДО“ при ТД на НАП - С., с което на „ [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция” на основание чл. 355, ал. 1 от КСО в размер на по 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи не се споделят от касационната инстанция.

На първо място следва да се има предвид, че описаните в АУАН и НП административни нарушения, отговарят на такива по чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Съгласно цитираните за нарушени разпоредби, осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по чл. 5, ал. 4 от КСО се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт. Данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. Тази наредба в случая е Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Съобразно чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г., декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец в срок до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В процесния случай безспорно се установява, че дружеството не е подало Декларация образец № 1 и Декларация образец № 6 за месец ноември 2017 г. в срок до 25.12.2017 г., като същите са подадени на 08.02.2018 г., като е правилна квалификацията от административнонаказващият орган, а именно противоправно бездействие.

На следващо място обаче, настоящият съдебен състав счита, че административнонаказващият орган не е спазил преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да се определи съобразно момента на подаване на

декларация образец № 1, т.е. същият започва да тече от датата на подаване на декларация образец № 1 пред органите на приходната администрация. Нарушителят е станал известен на наказващият орган в момента на подаване на Декларация образец № 1 и № 6, а именно е бил служебно известен на органите на данъчната администрация, поради което следва да се приеме, че тримесечният срок, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, започва да тече от датата на подаването – 08.02.2018 г. От този момент административнонаказващият орган е имал възможност служебно да направи справка дали от дружеството е подадена декларация образец № 1 и № 6 в срок. Тримесечният срок за съставяне на АУАН е изтекъл на 08.05.2018 г. Видно от доказателствата по делото, АУАН е съставен на 23.05.2018 г., т.е. след изтичане на тримесечния срок, поради което не е следвало да бъде образувано административнонаказателно производство.

Това прави административнонаказателното производство недопустимо. Сроковете по чл. 34 от ЗАНН са от категорията на процесуалните преклузивни срокове, с изтичането на които се погасява правото на административнонаказващият орган да образува административно-наказателно производство.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се отмени НП.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 503791/08.10.2018 г. по НАХД №[ЕИК] г. на Софийски районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО наказателно постановление № 341713-F381432/14.06.2018 г., издадено от директор на дирекция „СДО“ при ТД на НАП - С., с което на „ [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ на основание чл. 355, ал. 1 от КСО в размер на по 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 от КСО и чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.